
[2024-20-RE](#)

Causa 2024-20-RE

(Festa Celiz c/ Unió Esportiva Santa Coloma)

Número de registre 157-2024. Recurs d'empara

Aute del 10 de maig del 2024

BOPA núm. 57, del 22 de maig del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 21 de març del 2024, per la representació processal del Sr. Claudio David Festa Celiz, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 15 de febrer del 2024, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions al moment anterior a la vulneració denunciada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Cullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Mitjançant carta tramesa per burofax, el 28 d'abril del 2022, el Club Unió Esportiva Santa Coloma va acomiadar el Sr. Claudio David Festa Celiz, per tal com no s'havia presentat al seu lloc de treball de "*manager*" esportiu, invocant alhora causes disciplinàries (article 99.1 a) de la Llei de relacions laborals).

1.2. El 19 de maig del mateix any, el Sr. Claudio David Festa Celiz va presentar el seu desistiment unilateral justificat de la relació laboral invocant l'article 91.1 c) de la Llei esmentada relatiu a l'impagament dels salaris.

1.3. Aquell mateix dia el club esportiu va dipositar prop de la Batllia l'import corresponent a les vacances degudes, la carta d'acomiadament, no reclamada pel treballador i retornada al remitent, així com el full de liquidació i l'avís de notificació.

1.4. El 29 de juny del 2022, el Sr. Claudio David Festa Celiz va presentar una demanda laboral en què sol·licitava que es declarés el seu acomiadament injustificat i que es condemnés el club esportiu al pagament dels havers laborals pendents i de la indemnització pactada per resolució anticipada.

1.5. El 15 de setembre del 2023, la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia estimar molt parcialment aquesta demanda i condemnava al club esportiu a pagar al demandant 12.626,99 €, devent-se deduir els imports que haguessin estat consignats i/o prèviament percebuts pel treballador, a acreditar en període d'execució de sentència amb els interessos legals i les costes judicials en els termes expressats en el cinquè i en el sisè fonament de dret; afegint que els imports

bruts haurien de ser declarats a la CASS. En qualsevol cas, desestimava la reclamació de la indemnització per acomiadament injustificat per caducitat de l'acció.

1.6. La representació processal del Sr. Claudio David Festa Celiz va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 15 de febrer del 2024, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava la decisió de la primera instància.

1.7. El 21 de març del 2024, la representació processal del Sr. Claudio David Festa Celiz va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 15 de febrer del 2024, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent exposa que els termes del contracte de treball signat entre les parts preveien de manera expressa que qualsevol notificació, requeriment, petició i altres comunicacions derivades d'aquest contracte s'havien de realitzar per escrit mitjançant correu electrònic. Per consegüent, atès que la part defenent va emprar una carta tramesa per burofax, aquest mitjà no es pot considerar conforme a la clàusula establerta en el contracte.

- Així mateix, al·lega "*el caràcter esportiu*" del contracte de treball i que en aquest tipus de contractes la Llei de relacions laborals preveu una excepció de prevalença dels termes del contracte respecte de les disposicions legals generals.

- Addueix que va exposar de manera clara aquesta especificitat del contracte en la seva demanda i considera que és il·lògic, erroni i irraonable que la sentència impugnada declari que la no conformitat de la notificació de l'acomiadament sigui un argument nou introduït en apel·lació. Manifesta que aquesta resposta no està fonamentada en Dret i que vulnera igualment el seu dret a un procés degut, posicionant-lo en una manifesta indefensió.

- El recurrent al·lega que la interpretació efectuada per la Sala Civil d'acord amb la qual cal aplicar els termes generals de la Llei esmentada en aquest cas no pren en consideració el caràcter específic "esportiu" del contracte explícitament previst per aquesta Llei i que aquesta interpretació arbitrària vulnera els seus drets garantits per l'article 10 de la Constitució.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de la resolució impugnada i que retregui les actuacions al moment anterior a la vulneració denunciada.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil declara que l'argument del recurrent d'acord amb el qual el seu acomiadament li hauria estat notificat de manera no conforme a les clàusules del seu contracte de treball és un argument nou que no es va presentar en l'escrit de demanda, constatació que seria suficient per desestimar aquest punt del recurs.

- Tanmateix, per tal de donar una resposta tan completa com sigui possible, analitza l'argument segons el qual la naturalesa del contracte entre les parts comportaria l'aplicació de l'article 2.2 c) de la Llei de relacions laborals relatiu als esportistes professionals, que disposa que les seves relacions laborals es consideren de caràcter especial i no imperatiu i subsidiari en allò que no estigui expressament pactat.

- La Sala Civil considera que les funcions del recurrent, establertes en el contracte en litigi, no s'encabeixen en aquesta excepció relativa als esportistes professionals.

- Conclou que la data que cal tenir en compte pel còmput de la caducitat és el 28 d'abril del 2022, i, atès que el recurrent va presentar la seva demanda el 29 de setembre del mateix any, l'acció en reclamació de la indemnització ja havia caducat, atès que el termini de 40 dies hàbils ja havia finalitzat.

- Seguidament, examina la qüestió de la prova de les despeses de carburant i d'aparcament, i conclou, tal com ho va fer la batlle en primera instància, que no quedava justificat que aquestes

despeses guardessin un lligam amb la relació laboral que unia el recurrent amb el club demandat.

- Per acabar, destaca que no es pot reprotxar cap incongruència en la decisió de la batlle, ja que a partir del moment en què es va declarar la caducitat de l'acció en reclamació de la indemnització per les conseqüències de l'acomiadament, no es podia pronunciar sobre el fons d'aquest acomiadament.

- Per aquests motius, la Sala Civil va desestimar el recurs d'apel·lació i va confirmar la decisió de la primera instància.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. La interpretació dels fets, l'anàlisi de la legislació aplicable, així com la seva interpretació respecte del cas corresponen, en principi, a les jurisdiccions ordinàries, tret que un raonament il·lògic, arbitrari o no raonable tingui com a conseqüència la vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. Primerament, cal examinar la qüestió de la introducció en fase d'apel·lació de l'argument del recurrent sobre la manera en què es va notificar el seu acomiadament. De la lectura de la sentència dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia se'n desprèn que aquesta modalitat va ser efectivament analitzada pel que fa a la determinació de la data de la caducitat de l'acció del recurrent per a la reclamació d'indemnitzacions per acomiadament injustificat. No obstant això, en el seu recurs d'apel·lació el recurrent va presentar la qüestió amb una argumentació diferent. Per consegüent, l'apreciació efectuada per la Sala Civil sobre "*la novetat*" de l'argument pot comprendre's.

3.4. Tanmateix, atès que en el seu recurs d'empara el recurrent impugna aquesta apreciació, és important posar en relleu que la Sala Civil no es limita a constatar aquest fet, que podria ser considerat com a excessivament formal, si aquest fos l'únic element en la decisió objecte d'empara.

3.5. Per tant, la qüestió plantejada en el fons és la del dret aplicable. La Sala Civil considera que son

d'aplicació les disposicions generals de la Llei de relacions laborals relatives a la notificació de l'acomiadament quan el recurrent per part seva al·lega que les disposicions específiques contingudes en el contracte de treball han de prevaler, d'acord amb l'excepció continguda en la Llei esmentada pel que fa als esportistes professionals.

3.6. La Sala Civil entén que les funcions del recurrent com a "*directiu*" o com a "*màner esportiu*" o fins i tot com a "*entrenador*" no es poden incloure dins de l'excepció que està prevista per la Llei als esportistes professionals i no ho està pels membres de l'equip de professionals que els envolten en l'àmbit del club.

3.7. Aquesta anàlisi que reserva el concepte "*d'esportistes professionals*" a aquelles persones que estan remunerades per la pràctica d'un esport per si mateix és completament conforme a l'accepció corrent dels termes "*esportistes professionals*" i tot i que no està compartida pel recurrent no es pot considerar absurda o arbitrària.

3.8. Per aquest motiu, aquesta anàlisi del dret aplicable per part de la Sala Civil no vulnera els drets fonamentals al·legats reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.9. Per consegüent, el raonament efectuat per la Sala Civil i que la va dur a confirmar la decisió de la primera instància tampoc pot ser qualificat com a il·lògic, irraonable o arbitrari i no vulnera cap dels drets garantits per l'article 10 de la Constitució. El mateix succeeix amb la resta de la decisió impugnada.

3.10. Cal concloure, doncs, que aquest recurs d'empara està mancat manifestament de contingut constitucional i que, per tant, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2024-20-RE interposat per la representació processal del Sr. Claudio David Festa Celiz contra la sentència del 15 de febrer del 2024, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de maig del 2024.

Jean-Yves Caullet Joan Manel Abril Campoy

President Vicepresident

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat Magistrat